

- นัยยะแฝง□ สิ่งนี้อาจนำไปสู่การใช้อำนาจอย่างไร้การควบคุม ดังที่เห็นได้จากการวิพากษ์วิจารณ์ในพันธสัญญาใหม่ เช่น
- ยอห์น ๖-๗ ที่ดีโอเทรเฟสครอบงำและขับไล่ผู้เห็นต่าง

□□ การรวมตัวกันในคริสตจักร□ วิธีการที่เน้นการปฏิบัติ □□□ วิธีการแบบมีปฏิสัมพันธ์และให้

การบมัสการของกลุ่มอีเวนเจลิคัลสมัยใหม่มักคล้ายกับการแสดงคอนเสิร์ตหรือการบรรยาย โดยมีผู้ฟังที่ตั้งใจฟัง นักดนตรีมืออาชีพ และบทเทศน์ที่เขียนไว้ล่วงหน้า ซึ่งจำกัดการมีส่วนร่วมอย่างเป็นธรรมชาติ

- ความแตกต่างในพันธสัญญาใหม่□ การชุมนุมในสมัยนั้นเป็นการมีส่วนร่วม โดยผู้เชื่อทุกคนต่างมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน □ โครินธ์ ๑๑-๑๓ กล่าวว่า □เมื่อท่านทั้งหลายมาประชุมกัน ก็ให้แต่ละคนมีเพลงสรรเสริญ หรือคำสวดสรรเสริญ หรือการเปิดเผย หรือภาษาแปลกๆ หรือการแปลความหมาย ทุกสิ่งทุกอย่างต้องกระทำเพื่อคริสตจักรจะได้เจริญขึ้น□ โคลโลสี ๓:๑๖ กระตุ้นว่า □จงให้พระวจนะของพระคริสต์สถิตอยู่ในหมู่ท่านอย่างบริบูรณ์ และท่านทั้งหลายก็สวดสรรเสริญและตบเท้ากันและกันด้วยสติปัญญา โดยผ่านบทเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญ และบทเพลงจากพระวิญญาณ□
- ความแตกต่างเพิ่มเติม□ พระคัมภีร์ใหม่มีบทสนทนาและคำถาม ดังเช่นในกิจการ ๑๖:๓๐ ที่เปาโล □๑๖:๓๐□พูดไปเรื่อยๆ□๑๖:๓๐□ ในรูปแบบการสนทนา □ภาษากรีก□ □๑๖:๓๐□๑๖:๓๐□ ซึ่งแตกต่างจากการสื่อสารทางเดียวของกลุ่มผู้ประกาศข่าวประเสริฐ สะท้อนถึงคำตำหนิของพระเยซูเกี่ยวกับการแบ่งลำดับชั้นในมัทธิว ๒๓:๑-๑๒ ที่ว่า □๑๖:๓๐□แต่ท่านทั้งหลายอย่าได้เรียกตัวเองว่า □๑๖:๓๐□รับมี□๑๖:๓๐□ เพราะท่านมีอาจารย์เพียงคนเดียว และท่านทั้งหลายเป็นพี่น้องกัน□๑๖:๓๐□
- นัยสำคัญ□ รูปแบบที่ไม่กระตือรือร้นอาจขัดขวางของประทานฝ่ายวิญญาณ ซึ่งขัดแย้งกับพระธรรมเอเฟซัส ๑:๑๑-๑๓ ที่กล่าวว่าผู้เชื่อที่ได้รับการเตรียมพร้อมจะทำงานรับใช้เพื่อการเติบโตของคริสตจักร

□□ ความรอดและการเป็นศิษย์□ การมุ่งเน้นที่ □□□□□ คำอธิษฐานสารภาพบาป□□□□□ แบบปัจเจกนิยม เทียบกับ การรับบัพติศมาแบบกลุ่มและการดำเนินชีวิตต่อเนื่อง

กลุ่มผู้นับถือศาสนาคริสต์นิกายอีเวนเจลิคัลเน้นการตัดสินใจส่วนตัวหรือการอธิษฐานเพื่อความรอดในช่วงหนึ่ง ซึ่งมักจะแยกตัวออกจากชุมชน

- ความแตกต่างในพันธสัญญาใหม่□ ความรอดเกี่ยวข้องกับการรับบัพติศมาทันทีและการรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของพระกาย กิจการ ๑๖:๓๐-๓๒ เชื่อมโยงการกลับใจ การรับบัพติศมา และการรับพระวิญญาณ กับการที่ผู้เชื่อใหม่เข้าร่วมกลุ่มสามัคคีธรรม □กิจการ ๑๖:๓๐-๓๒ □พวกเขาอุทิศตนให้กับการสอนของอัครทูตและการสามัคคีธรรม การหักขมับและการอธิษฐาน□๑๖:๓๒ ผู้เชื่อทุกคนอยู่ด้วยกัน□๑๖:๓๒ โรม ๑๖:๒-๓ แสดงให้เห็นว่าการรับบัพติศมาเป็นารรวมเป็นหนึ่งเดียวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์
- ความแตกต่างเพิ่มเติม□ พระคัมภีร์ใหม่เน้นการเป็นศิษย์ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ประสบการณ์แบบแยกเดี่ยว ฮีบรู ๑๐:๒๕-๒๗ เตือนไม่ให้ละเลยการประชุม และกาลาเทีย ๖:๒๒ สั่งให้แบกภาระของกันและกัน นี่เป็นการโต้แย้งกับลัทธิปัจเจกนิยมในนิกายอีเวนเจลิคัล ซึ่งอาจมองข้ามความรับผิดชอบดังเช่นในยากอบ ๒:๑๖ ที่ว่า □จงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน□
- นัยสำคัญ□ การลดทอนความรอดให้เหลือเพียงการอธิษฐานนั้นละเลยการเปลี่ยนแปลงแบบองค์รวมในพันธสัญญาใหม่ ดังที่กล่าวไว้ใน □ โครินธ์ ๑๑:๑๖ ว่า □๑๖:๑๖□ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นสิ่งสร้างใหม่แล้ว□๑๖:๑๖□

□□ ของประทานฝ่ายวิญญาณและบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์□ แนวคิดเรื่องการหยุดชะงัก เทียบกับ การแสวงหาและการใช้ของประทานอย่างกระตือรือร้น

คริสเตียนนิกายอีเวนเจลิคัลจำนวนมากจำกัดของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้เฉพาะในยุคอิสราเอลหรือการใช้ส่วนตัว หรือปฏิเสธการสืบเนื่องของของประทานเหล่านั้น

- ความแตกต่างในพันธสัญญาใหม่□ ของประทานมีไว้สำหรับผู้เชื่อทุกคนและเป็นการเสริมสร้างอย่างต่อเนื่อง □ โครินธ์ ๑๒:๓-๗ ระบุของประทานต่างๆ □สติปัญญา ความรู้ ความเชื่อ การรักษาโรค การอัศจรรย์ การพยากรณ์ การพูดภาษาแปลกๆ□ ๑๒:๓-๗ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม□๑๒:๓-๗ □ โครินธ์ ๑๒:๓-๗ เตือนว่า □๑๒:๓-๗จงดำเนินตามทางแห่งความรักและปรองดอง□๑๒:๓-๗ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพยากรณ์□๑๒:๓-๗ และ □๑๒:๓-๗ เสริมว่า □๑๒:๓-๗อย่าห้ามการพูดภาษาแปลกๆ□๑๒:๓-๗

□ ข้อแตกต่างเพิ่มเติม □ □ โครินทร์ ๑๑:๑๓-๑๕ อย่าร่วมแอกกับผู้ที่ไม่เชื่อ

□ นัยสำคัญ □ การประนีประนอมอาจนำไปสู่การบุชารูปเคารพ □ คำเตือนในวิวรณ์บทที่ ๑๑

เอกสารที่เรียบเรียงใหม่นี้เน้นย้ำถึงลำดับความสำคัญของพันธสัญญาใหม่ ได้แก่ ชุมชน การฟังพาพระวิญญาณ □ รวมถึงของประทานแห่งการพย และการเชื่อฟังอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งกระตุ้นให้ไตร่ตรองเพื่อให้สอดคล้องกับพันธสัญญา